

justitsministerens eget ressortområde, hvis argumenter her fuldstændig bliver fejlet af bordet. Jeg synes, det er meget ubehageligt, at man i den grad kan have et fuldstændig klart politisk bestillingsarbejde, hvor ingen indvendinger bliver taget alvorligt.

Desværre synes jeg, at Socialdemokratiet ved sin tilslutning til det her lovforslag legitimerer den linje, at man ikke accepterer indvendinger, når man én gang for alle har besluttet sig for, hvordan det her lovforslag skal skæres til.

Man må sige, at når man læser betænkningen til sidst, er der dog enkelte tegn på bekymring, som vi som Radikale kun kan sige til lykke til ordførerne med, fordi det dog viser sig, at de trods alt har ladet sig påvirke en lille smule af kritikken.

For det første er der nogle ændringsforslag, hvor Det Radikale Venstre stemmer for to af dem, nemlig nr. 3 og nr. 4, men ikke for de to første. Og så er der i betænkningen beskrevet et forslag til, hvordan man vil have regler for at følge den her nye lov, så man får hånd i hank med, hvordan den bliver gennemført; man får mulighed for at registrere, hvordan den bliver gennemført, men vel at mærke i en 2-års-periode, uden at der overhovedet er mulighed for at vurdere undervejs.

Når der er gået 2 år, skal man vurdere, om der er begrundelse for at ændre lovgivningen, men i de 2 år må man så leve med den manglende retssikkerhed, som loven, som den kommer til at se ud nu, selvfølgelig vil præsentere for de folk, der kommer i søgelyset. Jeg synes, det er meget betænkeligt, at man lader 2 år gå, før man vil lade sig overbevise om eventuelle krænkelse af retssikkerheden.

Det Radikale Venstre har været meget ked af denne proces, og vi er ikke blevet overbevist af de behjertede forsøg på at komme kritikken i møde, som fremgår af betækningsbidraget fra flertallet. Det har i hvert fald ikke været nok til, at vi kan ændre vores holdning til lovforslaget som helhed.

Kl. 17.25

Men som sagt stemmer vi for de to ændringsforslag, fordi vi dog trods alt mener, at de er en lille trøst i bedrøveligheden. Det ene af dem handler om, at retten kan pålægge, at der bliver fremlagt noget materiale, som politiet har ønsket hemmeligholdt. Det er trods alt en blomst, der smykker ruinen, vil jeg sige, hvis man skal sige det på den lyriske måde, for vi har haft mange citater i dag. Så jeg vil godt sige, at vi trods alt

synes, det er bedre, end hvis det ikke var der, men jeg synes slet ikke, at de ændringer, Socialdemokratiet har fået gennemført, er nok til, at vi kan stemme for det her lovforslag.

Det er og bliver en meget, meget ubehagelig sag, og jeg tror, vi vil komme til at fortryde, at vi har vedtaget sådan noget.

Formanden:

Fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Et af problemerne med demokrati og med at opnå rettigheder er jo, at nogle rettigheder, som man har kæmpet hårdt for, ligesom går i glemmebogen, når man først har haft dem i nogle år; altså hvorfor man egentlig tilkæmpede sig de rettigheder, og hvorfor de var vigtige.

Man havde jo i mange år, inden vi fik grundlov og retsplejelov og de forbedringer af retssikkerheden, som efterhånden er tilkæmpet, en situation, hvor folk vilkårligt kunne arresteres og sættes i fængsel. Derfor var det et kæmpefremskridt, da man begyndte at få regler på retsomsrådet, der skulle sikre grundprincippet om, at man hellere ville lade 10 skyldige gå fri end dømme én uskyldig.

For det, der var det helt afgørende at opnå, var, at man ikke vilkårligt kunne sætte folk i fængsel, og at man altid kunne være sikker på, at ens sag blev grundigt prøvet. Det var principet om, at man var uskyldig, indtil det modsatte var bevist, og at det var op til myndighederne at bevise, at man var skyldig, og ikke én selv, der skulle bevise, at man var uskyldig.

Så når flere af tilhængerne af dette lovforslag har talt så meget om, at vi, der er imod lovforslaget, ønsker at beskytte forbryderne, så glemmer man, at vi eller vores forgængere faktisk engang for mange år siden har kæmpet for princippet om, at man var uskyldig, indtil det modsatte var bevist.

Det princip mener vi faktisk er værd at holde fast i. Det er helt afgørende for et retssamfund, at man kan være sikker på, at man ikke bliver uskyldigt dømt. Men det er det princip, der nu er ved at blive sat over styr. Man indfører nu hemmelig retspleje, hvor man kan komme ud i den situation, at en person, der af en eller anden grund er blevet sur på en, kan komme og give et tip til politiet, måske endda kan fungere som agent for politiet, og dermed kan medvirke til at samle nogle oplysninger ind og påvirke politiet. Og derefter kan disse oplysninger føre til, at